

[Udenrigsministeren]

Det er klart, at en afgørende forudsætning for, at miljøhensyn får den tilstrækkelige prioritet i de enkelte lande, er, at den politiske vilje til at gennemføre de nødvendige ændringer viser sig at være til stede. Et vigtigt element i vores samarbejde med udviklingslandene bliver derfor at bidrage til, at den udviklingspolitiske beslutningsproces i disse lande tager sit udgangspunkt i netop hensynet til bæredygtig udvikling, og det vil blive prioriteret højt i vores fremtidige forhandlinger med modtagerlandene.

Det er imidlertid ikke nok, at de overordnede beslutningstagere er med. Hvis de befolkningsgrupper, som vores aktiviteter berører, ikke fuldt ud forstår og accepterer de nødvendige ændringer, som kræves for at nå en bæredygtig udvikling, vil bestræbelserne ikke bære frugt. Vigtigheden af, at projektaktiviteterne udføres i et nært samarbejde med bistandens målgrupper, bliver derfor understreget i handlingsplanen.

Opfølgningen af anbefalingerne om bæredygtig udvikling kræver imidlertid mere end udarbejdelse af en handlingsplan, der først og fremmest vedrører udviklingslandene. Der foregår aktiviteter i lande, som ikke berøres af dansk udviklingsbistand, så vi må også nøje overveje, ikke mindst om vi i de industrialiserede lande selv lever op til princippet om bæredygtig udvikling.

Med vedtagelsen af de to resolutioner i FN har vi nu et vigtigt redskab, som kan danne grundlag for en konkretisering af de initiativer, som regeringen ønsker at fremme såvel i brede internationale forstand som i vores egen region. Hvad angår det sidste, har vi bl.a. i det nylig styrkede EF-EFTA-miljøsam arbejde i Norden og også i OECD nær kontakt med andre, ligesindede lande, og vi vil gennem disse kontakter vurdere, hvordan vi bedst kommer videre med arbejdet.

Jeg vil gerne specielt om det nordiske samarbejde fremhæve, at allerede i juni 1987 besluttede samarbejdsministrene, at Brundtland-rapporten burde følges bredt op af Ministerrådet og embedsmandskomiteerne, og en rapport om dette arbejde behandles under Nordisk Råds session her i marts 1988.

Regeringen vil i opfølgningen af de to FN-resolutioner overveje initiativer inden for de enkelte regionale og globale internationale or-

ganisationers styrelser, efterhånden som disse holder møde i 1988 og 1989, og målet vil være at søge at sikre, at disse organisationer fremover, målt med vore børns og børnebørns alen, bærer sig mere fornuftigt ad end hidtil i planlægningen og gennemførelsen af deres aktiviteter.

Som sagt drejer denne sag sig ikke kun om at få andre til at opføre sig mere fornuftigt end hidtil; her må vi også gribe i egen barm. Vor hjemlige miljøpolitik stemmer godt overens med Brundtland-kommissionens måde at anskue tingene på. Dansk miljøpolitik er baseret på forebyggelse og forudsigtelse af virkninger på miljøet af de forskellige samfundsmæssige aktiviteter, som vores velfærd bygger på, og dette er en væsentlig ting for tilrettelæggelsen af en bæredygtig udvikling. De seneste års meget omfattende indgreb mod luft- og vandforurening har således alle haft til formål at sikre, at udviklingen herhjemme og hos vore naboer i højere grad bringes i overensstemmelse med princippet om bæredygtig udvikling, og i samme retning peger regeringens redegørelser dels om marginaljorderne, dels om naturfredning og friluftsliv.

De forslag om ændring af naturfredningsloven, fredning af Tøndermarsken og en ny skovlov, der er under udarbejdelse med henblik på fremsættelse i indeværende folketingssamling, understreger dette. Således indeholder forslaget til ny skovlov en sammenkobling af de forskellige hensyn, idet der lægges op til både effektivisering af skovdriften, bevaring af værdifulde naturområder og udvikling og forbedring af produktionsgrundlaget.

En bæredygtig udnyttelse af naturens ressourcer vil i enkelte områder, specielt hvor befolkningen, som i Grønland, er helt afhængig af at kunne jage bl.a. visse dyre- og fiskearter, være af en anden karakter end i de industrialiserede lande, og det er et forhold, som regeringen er fuldt opmærksom på.

Brundtland-rapporten indeholder mange inspirerende og rigtige forslag og anbefalinger vedrørende foreneligheden af industrivirksomhed med princippet om bæredygtig udvikling. Rapporten understreger, at industrien er en nødvendig forudsætning for en fortsat udvikling, og opgaven går derfor ikke ud på at begrænse industriudviklingen, men på at sørge for, at industriudviklingen kan foregå inden for